

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 27. februar 2012. God.
Ref.Br.:RK201/12

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaj br. KI 26/10

Podnosilac zahteva

Emin Behrami

OCENA USTAVNOSTI

**Odluke Opštinskog suda u Vučitrnu,
C. br. 14/2008 od 10. oktobra 2008. god.**

i

**Odluke Opštinskog suda u Vučitrnu,
C. br. 260/2008 od 2. jula 2008. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Gjyljeta Mushkolaj, sudija i
Iliriana Islami, sudija.

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Emin Behrami iz opštine Vučitrn.

Osporene odluke

2. Podnosilac zahteva osporava presude Opštinskog suda u Vučitrnu, C. br. 14/2008 od 10. oktobra 2008. god. i C. br. 206/2008 od 2. jula 2008. god., koja je podnosiocu zahteva uručena 4. jula 2008. god.

Predmetna stvar

3. Podnosilac zahteva tvrdi da su mu prekršena Ustavom zagarantovana prava iz čl. 24. [Jednakost pred zakonom]; 46. [Zaštita imovine]; 54. [Sudska zaštita prava] i 32. [Pravo na pravno sredstvo] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

4. Član 113. stav 7. i član 21. stav 4. Ustava, čl. 20. i 22. st. 7. i 8. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo od 15. januara 2009. god. (u daljem tekstu: Zakon) i pravilo 56. stav 2. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak u Sudu

5. Podnosilac zahteva je 27. aprila 2010. god. podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Predsednik je 27. aprila 2010. god., odlukom br. GJR. 26/10, imenovao sudiju Almira Rodriguesa za sudiju izvestioca. Predsednik je istoga dana, odlukom br. KSH. 26/10 imenovao Veće za razmatranje u sastavu sudija: Snezhana Botusharova (predsedavajuća), Enver Hasani i Gjyljeta Mushkolaj.
7. Opštinski sud u Vučitrnu je 24. avgusta 2010. god. obavešten o zahtevu, koji je na isti odgovorio 13. septembra 2010. god.
8. Sud je 21. decembra 2010. god. od Okružnog suda u Mitrovici zatražio dodatna dokumenta u vezi sa slučajem, koji je odgovorio 28. decembra 2010. god.
9. Dana 3. maja 2011. god. je Opštinskom sudu u Vučitrnu poslato obaveštenje u vezi sa stanjem slučaja Ac. br. 14/2008.

Pregled činjenica

10. Podnosilac zahteva navodi kršenje njegovih ustavnih prava u vezi sa dva međusobno povezana pitanja: (1) pitanje prava svojine u vezi sa katastarskom parcelom i kućom sagrađenom na istoj; i (2) pitanje prava svojine u vezi sa česmom koja se nalazi na spornoj katastarskoj parceli.

Pitanje prava svojine u vezi sa katastarskom parcelom i kućom sagrađenoj na istoj

11. Opštinski sud u Vučitrnu je 22. decembra 1977. god., presudom C. br. 357/1977, odlučio da podnosiocu zahteva dodeli pravo na polovinu katastarske parcele br. 3001/12, koja se nalazi na mestu „Selishte“ u Vučitrnu.
12. Sekretarijat za privredu i opštinske poslove SO Vučitrn je 31. maja 1978. god., odlukom 03-br. 353-19, podnosiocu zahteva izdao građevinsku dozvolu za tu parcelu.

13. Podnosilac zahteva se je 24. januara 1979. god. dogovorio sa svojim ocem da podele porodičnu svojinu. Podnosilac zahteva je dobio katastarsku parcelu br. 3001/14 koja se sastojala od kuće i dvorišta.
14. Poglavar Islamske zajednice u Prištini je 15. decembra 1980. god. dao u zajam 50.000 (pedeset hiljada) dinara podnosiocu zahteva kako bi završio gradnju njegove kuće na gorenavedenoj katastarskoj parceli.
15. Opštinski sud u Vučitrnu je 5. decembra 1994. god., presudom P. br. 110/94, preneo prava sa podnosioca zahteva nad delom kuće u njegovom vlasništvu, na oca podnosioca zahteva i njegovu porodicu.
16. Okružni sud u Mitrovici je 6. aprila 1995. god., presudom GZH br. 132/95, podržao presudu P. br. 110/94 Opštinskog suda u Vučitrnu.
17. Otac podnosioca zahteva je 12. maja 1995. god. tražio od Opštinskog suda u Vučitrnu da mu se odobri zajednička svojina nad kućom u vlasništvu podnosioca zahteva.
18. Opštinski sud je 8. novembra 1995. god., odlukom P. br. 35/95, usvojio zahtev, protiv kojeg je podnosilac zahteva uložio žalbu Okružnom sudu u Mitrovici.
19. Okružni sud u Mitrovici je 17. maja 1996. god., presudom GZH br. 43/96, odbio žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu.
20. Otac podnosioca zahteva i njegova porodica su 28. maja 1996. god. Opštinskom sudu u Vučitrnu podneli zahtev za pokretanje izvršnog postupka u vezi sa odlukom istog, P. br. 35/95 od 8. novembra 1995. god. i odlukom GZH br. 43/96 Okružnog suda u Mitrovici, koji je usvojen 5. juna 1996. god.
21. Opštinski sud u Vučitrnu je 7. oktobra 1996. god., odlukom I-164/96, kao neosnovan odbio prigovor podnosioca zahteva na nalog o izvršenju.
22. Vrhovni sud Srbije je odlukom rev. 3277/96 od 23. februara 1997. god. poništio sledeće odluke: P. br. 110/94 od 5. decembra 1994. god.; GZH-br. 132/95 od 6. aprila 1995. god.; P. br. 35/95 od 8. novembra 1995. god.; GZH. br. 43/96 od 17. maja 1996. god. i I. br. 164/96 od 7. oktobra 1996. god. i navedene odluke vratio Opštinskom sudu u Vučitrnu na ponovljeno suđenje.
23. Podnosilac zahteva je 17. aprila 1997. god. zahtevao od Opštinskog suda u Vučitrnu obustavljanje izvršnog postupka u slučaju P. br. 164/96.
24. Opštinski sud je 13. maja 1997. god., odlukom I. br. 142/97, ukinuo izvršni postupak protiv podnosioca zahteva.
25. Kao rezultata toga, otac podnosioca zahteva i njegova porodica su zauzeli delove kuće podnosioca zahteva.
26. Podnosilac zahteva je 17. juna 1997. god. podneo žalbu Opštinskom sudu u Vučitrnu, zahtevajući uvođenje privremenih mera protiv zauzimanja kuće od strane njegovog oca i porodice potonjeg. Ova žalba navodno nije uzeta u obzir od strane navedenog suda.
27. Otac podnosioca zahteva i članovi njegove porodice su 17. jula 1997. god. podneli žalbu Opštinskom sudu u Vučitrnu, zahtevajući uvođenje privremenih mera protiv podnosioca zahteva.

28. Opštinski sud u Vučitrnu je 25. jula 1997. god., odlukom P. br. 138/97, odredio privremene mere protiv podnosioca zahteva, dozvoljavajući ocu podnosioca zahteva i njegovoj porodici da se priključe na električnu i vodovodnu mrežu u delu kuće u kojem su oni boravili, pod pretnjom nasilnog izvršenja.
29. Podnosilac zahteva je 20. avgusta 1997. god. istom sudu uložio žalbu, tražeći preispitivanje odluke P. br. 138/97.
30. Opštinski sud u Vučitrnu je odlukom P. br. 119/977 od 7. decembra 1998. god. legalizovao zauzimanje 2/3 kuće podnosioca zahteva od strane oca podnosioca zahteva i njegove porodice i izrekao novčanu kaznu ili zatvor protiv podnosioca zahteva i njegovih sinova.
31. Nakon tužbe koju je pokrenuo otac podnosioca zahteva Opštinski sud u Vučitrnu je 17. decembra 1998. god., odlukom P. br. 220/97, odlučio da je sporna katastarska parcela zajednička svojina porodice i da je podnosilac zahteva dužan da prizna i dozvoli registraciju navedene katastarske parcele u Katastarskoj opštini Vučitrn. Ova odluka je podnosiocu zahteva uručena 21. januara 1999. god.
32. Podnosilac zahteva je 1. januara 1999. god. Okružnom sudu u Mitrovici uložio žalbu na odluku Opštinskog suda u Vučitrnu P. br. 119/97, međutim postupak je obustavljen zbog dešavanja na Kosovu u to vreme.
33. Podnosilac zahteva je 7. aprila 2000. god. preduzeo pravne mere u Opštinskom sudu u Vučitrnu protiv oca podnosioca zahteva i njegove porodice, zahtevajući povraćaj nepokretne svojine.
34. Opštinski sud u Vučitrnu je presudom K-br. 20/2000 od 29. juna 2000. god. usvojio tužbu podnosioca zahteva i naložio ocu podnosioca zahteva i njegovoj porodici da oslobode prostor u potkrovlju, na drugom spratu kuće.
35. Na žalbu oca podnosioca zahteva, Okružni sud u Mitrovici je odlukom Ac. br. 26/2001 od 9. januara 2001. god. poništio presudu Opštinskog suda u Vučitrnu, K-br. 20/2000 od 29. juna 2000. god., i istom sudu vratio slučaj na ponovljeno suđenje.
36. Nakon što je potvrdio da je sporna katastarska parcela, kao i kuća izgrađena na istoj, bila zajednička svojina tokom porodične zajednice parničara, Opštinski sud u Vučitrnu je 4. septembra 2001. god., presudom K. br. 63/2001, usvojio tužbu oca podnosioca zahteva i njegove porodice i sledstveno odbio tužbu podnosioca zahteva da je on jedini vlasnik sporne katastarske parcele i kuće.
37. Okružni sud u Mitrovici je 10. oktobra 2002. god., presudom Ac. br. 28/2008, potvrdio presudu K. br. 63/2001 i odbio žalbu podnosioca zahteva da bude jedini vlasnik sporne katastarske parcele i kuće.
38. Vrhovni sud je 24. aprila 2003. god., odlukom rev. br. 19/2003, usvojio reviziju podnosioca zahteva i poništio presude Ac. br. 28/2008 Okružnog suda u Mitrovici i C. br. 63/2001 Opštinskog suda u Vučitrnu i vratio slučaj prvostepenom sudu na ponovljeno suđenje.
39. Opštinski sud u Vučitrnu je 16. decembra 2003. god., presudom K. br. 92/03, usvojio tužbu oca podnosioca zahteva i njegove porodice i potvrdio da su sporna katastarska parcela i kuća zajednička imovina porodične zajednice i da je podnosilac zahteva obavezan da prihvati ovu presudu i dozvoli registrovanje sporne imovine u katastarskoj službi takođe i na ime oca podnosioca zahteva i njegove porodice.

40. Okružni sud u Mitrovici je 4. januara 2005. god., odlukom Ac. br. 49/04, usvojio žalbu podnosioca zahteva, poništio presudu K. br. 92/03 Opštinskog suda u Vučitrnu i vratio slučaj istom sudu na ponovljeno suđenje.
41. Opštinski sud u Vučitrnu je 22. decembra 2005. god., presudom C. br. 447/05, usvojio tužbu oca podnosioca zahteva i njegove porodice i potvrdio da su sporna katastarska parcela i kuća zajednička imovina porodične zajednice oca podnosioca zahteva i podnosioca zahteva.
42. Okružni sud u Mitrovici je 27. decembra 2007. god., odlukom Ac. br. 61/2006, poništio presudu C. br. 447/05 Opštinskog suda u Vučitrnu i vratio slučaj istom sudu na ponovljeno suđenje.
43. Opštinski sud u Vučitrnu je pozvao oca podnosioca zahteva na raspravu u slučaju, na kojoj je dao izjavu koja je zavedena u sudski zapisnik pod C. br. 14/2008, koja je prosleđena Okružnom sudu u Mitrovici, koji je pokrenuo slučaj pod novim brojem Ac. br. 91/08.
44. Podnosilac zahteva je 7. aprila 2009. god. uložio žalbu Okružnom sudu u Mitrovici, navodeći da ga Opštinski sud u Vučitrnu prilikom javne rasprave dana 10. oktobra 2008. god., koja je zaključena presudom C. br. 14/2008 (napomena: zapisnik te javne rasprave sadrži samo izjave oca podnosioca zahteva) nije pozvao ni njega niti njegovog pravnog zastupnika, kao tuženu stranu, kao i da mu nije uručena kopija navedene presude.
45. Podnosilac zahteva je 8. juna 2009. god. uložio žalbu Okružnom sudu u Mitrovici, zahtevajući da mu se uruči odluka Ac. br. 91/08 i tom prilikom je upozorio navedeni sud da će čekati najkasnije do 26. juna 2009. god. da mu se uruči navedena odluka.
46. Podnosiocu zahteva je 31. januara 2011. god. uručen dopis Okružnog suda u Mitrovici u vezi sa slučajem Ac. br. 91/08, koji je takođe prosleđen i Opštinskom sudu u Vučitrnu, i u kojem stoji sledeće:

„Odlukom Okružnog suda u Mitrovici Ac.br. 61/2006 od 27. decembra 2007. god. je poništena presuda Opštinskog suda u Vučitrnu, C. br. 447/05 od 22. decembra 2005. god. i slučaj vraćen istom sudu na ponovljeno suđenje.

Iz dokumenata u predmetu proizilazi da je Opštinski sud u Vučitrnu (zapisnik od 10. oktobra 2008. god.) bez sudske rasprave pozvao samo Halima Qerimija (oca podnosioca zahteva) i ne preduzimajući odgovarajuće mere u ponovljenom suđenju, u saglasnosti sa preporukama iz gorenavedene odluke Okružnog suda u Mitrovici, Ac. br. 61/2006); slučaj je ponovo vraćen Okružnom sudu u Mitrovici.

Opštinski sud u Vučitrnu je bio obavezan da parničare pozove na raspravu u ponovljenom suđenju, kako bi im bilo omogućeno da izlože svoje tvrdnje i onda donese odgovarajuću odluku kao rezultat činjenica proverenih na pravilan i potpun način u redovnom sudskom postupku. Strankama je trebalo da udu uručene odluke sa pravnom poukom u odnosu na žalbu, i samo ako bi stranke uložile žalbe u saglasnosti sa pravnim uslovima, samo tada je predmet trebalo da bude prosleđen Okružnom sudu na razmatranje slučaja u drugom stepenu.

U prilogu vam dostavljamo celokupnu dokumentaciju slučaja Ac. br. 14/2008 za ponovljeno suđenje.“

Pitanje česme

47. Podnosilac zahteva je 16. juna 2008. god. podneo tužbu Opštinskom sudu u Vučitrnu protiv tuženog (otac podnosioca zahteva i njegova porodica) po osnovu da je tuženi ometao posed na štetu podnosioca zahteva ne dozvoljavajući njegovim sinovima da puste u rad česmu koja se nalazi na delu parcele koja pripada tuženom.
48. Opštinski sud u Vučitrnu je 2. jula 2008. god., odlukom C. br. 260/2008, odbio tužbu podnosioca zahteva kao neosnovanu. U obrazloženju, Opštinski sud u Vučitrnu je naveo da je podnosilac zahteva izgubio pravo državine nad navedenom česmom zato što od 2004. god. nije vršio faktičku vlast nad navedenom stvari. Opštinski sud u Vučitrnu je doneo odluku na osnovu člana 74. Zakona o imovinskim odnosima, Službeni list bivše SFRJ, u kojem je propisano:

„Državina se gubi kada držalac prestane da vrši faktičku vlast na stvari“.

49. Podnosilac zahteva je 7. jula 2008. god. uložio žalbu Okružnom sudu protiv odluke C. br. 260/2008, u kojoj se žalio da je Opštinski sud u Vučitrnu navedenom odlukom izvršio ozbiljno kršenje odredaba Zakona o parničnom postupku, netačno utvrdio činjenično stanje i pogrešno primenio materijalno pravo.

Navodi podnosioca zahteva

U vezi sa katastarskom parcelom i kućom izgrađenom na istoj

50. Podnosilac zahteva tvrdi da mu je Opštinski sud u Vučitrnu presudom C. br. 14/2008 od 10. oktobra 2008. god. prekršio prava u okviru značenja čl. 24. [Jednakost pred zakonom] i 46. [Zaštita imovine] Ustava jer ga navedeni sud nije pozvao da učestvuje u postupku iako je bio stranka u istom.
51. Podnosioca zahteva tvrdi da je Opštinski sud u Vučitrnu ignorisao sve relevantne pravne dokaze da je on jedini vlasnik sporne katastarske parcele i kuće sagrađene na istoj jer je navedeni sud navodno dozvolio nasilno zauzimanje 2/3 kuće podnosioca zahteva.
52. Štaviše, podnosilac zahteva tvrdi da je Opštinski sud u Vučitrnu namerno ignorisao obavezujuća uputstva Vrhovnog suda Kosova i Okružnog suda u Mitrovici, pri čemu je poslednji nekoliko puta poništio presude Opštinskog suda u Vučitrnu usled suštinskih kršenja Zakona o parničnom postupku, te da je vraćao slučaj navedenom sudu na ponovljeno suđenje.
53. Podnosilac zahteva navodi da je slučaj u toku u redovnim sudovima od 1992. godine i da do sada nije rešen usled namernog odlaganja od strane Opštinskog suda u Vučitrnu.

Ocena prihvatljivosti zahteva

Pitanje prava svojine

54. U konkretnom slučaju, podnosilac zahteva se žali da su mu prekršena ustavom zagarantovana prava iz čl. 3. [Jednakost pred zakonom], 24. [Jednakost pred zakonom], 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 32. [Pravo na pravno sredstvo], 36. [Pravo na privatnost], 46. [Zaštita imovine]; 54. [Sudska zaštita prava] i 102. [Opšta načela sudskog sistema]. Podnosilac zahteva se posebno žali na dužinu postupka u vezi sa tužbom koja se odnosi na njega i članove njegove porodice, koja je navodno pokrenuta 4. avgusta 1992. god.

55. Međutim, Sud prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i Zakonom u vezi sa njegovom žalbom po Ustavu.
56. Vezano sa tim, Sud primećuje da period koji treba uzeti u obzir za rešavanje zahteva podnosioca zahteva nije počeo da teče 4. avgusta 1992. god., kada je pokrenuta tužba koja se odnosi na podnosioca zahteva i njegovog oca, nego 15. juna 2008. god., dan kada je Ustav Republike Kosovo stupio na snagu i uspostavio nadležnosti ovog suda za rešavanje zahteva prema članu 113. [Ovlašćene strane] Ustava.
57. Što se tiče člana 113, Sud se upućuje na stav 7. istog u kojem stoji: „*Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom*“. Ovo znači da je pre obraćanja ovom sudu podnosilac zahteva trebalo da pokuša da dobije odluku o predmetnom pitanju njegovih žalbi od redovnih sudova, uključujući i podnošenje žalbe najvišem sudu koji ima nadležnosti po ovom slučaju.
58. Sud naglašava da pravilo iscrpljenja pravnih sredstva postoji da bi se odnosnim telima, uključujući sudove, dala prilika da spreče ili isprave navodno kršenje Ustava. Pravilo je zasnovano na pretpostavci da će pravni poredak Kosova obezbediti delotvoran pravni lek za kršenje ustavnih prava. (vidi, *mutatis mutandis* ESLJP, Selmouni protiv Francuske, br. 25803/94, odluka od 28. jula 1999). Međutim, nije neophodno da se u odnosnim postupcima eksplicitno ukaže na ustavna prava. Sve dok je na pitanje ukazano implicitno ili u suštini, pravilo o iscrpljenju pravnih sredstva je ispoštovano (vidi, *mutatis mutandis*, ESLJP, Azinas protiv Kipra, br. 56679/00, odluka od 28. aprila 2004).
59. Ovaj Sud je primenio isto obrazloženje kada je doneo Odluku o neprihvatljivosti u slučaju Univerzitet AAB-RIINVEST DOO, iz Prištine protiv Vlade Republike Kosovo, slučaj br. KI. 41/09 od 27. januara 2010. god. i odluku o neprihvatljivosti u slučaju Mimoza Kusari-Lila protiv Centralne izborne komisije, slučaj br. KI 73/09 od dana 23. marta 2010. god.
60. U vezi sa navedenim, Sud smatra da se od podnosioca zahteva traži da iskoriste samo ona pravna sredstva koja su dostupna i delotvorna. Diskreciona i vanredna pravna sredstva se ne moraju iskoristi, na primer da se od suda traži da revidira svoju odluku (vidi, *mutatis mutandis*, ESLJP, Cinar protiv Turske, br. 28602/95, odluka od 13. novembra 2003).
61. Što se tiče konkretnog slučaja, dakle Sud prvo treba da razmotri da li je podnosilac zahteva od 15. juna 2008. god., kada je uspostavljena nadležnost Suda za rešavanje zahteva, izneo ustavne žalbe, koje sada podnosi ovom sudu, pred sudovima koji se bave njegovim slučajem i, ukoliko su bile žalbe neuspešne, pred Vrhovnim sudom u poslednjoj instanci ili je iskoristio bilo koje drugo raspoloživo pravno sredstvo prema zakonu na snazi.
62. Vezano sa tim, Sud primećuje da se je podnosilac zahteva 20. juna 2008. god., dok je slučaj očigledno bio u toku u Opštinskom sudu u Vučitrnu, žalio predsedniku Okružnog suda u Mitrovici na ponašanje sudija Opštinskog suda, a pogotovo predsednika istog, nazivajući ih korumpiranim i kršiocima zakona.

63. Podnosilac zahteva se je 1. avgusta 2008. god. obratio predsedniku Opštinskog suda u Vučitrnu navodeći da nije jasno na osnovu koje tužbe sud postupa i da tužba suprotne strane treba biti odbijena kao neosnovana i nedokazana.
64. Opštinski sud je 10. oktobra 2008. god. pozvao samo oca podnosioca zahteva na raspravu, ali nije podnosioca zahteva. Sledstveno, poslednji se žalio predsedniku Okružnog suda u Mitrovici, žaleći se da je ovime predsednik Opštinskog suda namerno izvršio suštinsko i apsolutno kršenje Zakona o parničnom postupku, za šta treba biti kažnjen, dok slučaj odmah treba poništiti.
65. Okružni sud je 14. aprila 2009. god. obavestio podnosioca zahteva da će se rasprava po žalbi održati negde u maju 2009. god.
66. Podnosilac zahteva je 8. juna 2009. god. uložio još jednu žalbu Okružnom sudu, zahtevajući poništenje nelegalne presude Opštinskog suda kao nezakonite i neosnovane po osnovu „*bilo kojeg dokaza 17 godina zaredom*“. Podnosilac zahteva je dodao da: „*ukoliko ne podržite moju presudu kao zakonitu i osnovanu po svim neophodnim pravnim dokazima već više od 30 godina i koji su u skladu sa odlukom Rev. br. 19/03 Vrhovnog suda od 24. aprila 2003. god., ja ću smatrati da vi pomažete kršiocima zakona iz prve sudske instance u Vučitrnu*“.
67. Predsednik Okružnog suda je 12. juna 2009. god. obavestio podnosioca zahteva da će biti pozvan da učestvuje na glavnoj raspravi u tom sudu. Ustavni sud nije obavešten o datumu rasprave i, sledstveno, sudskoj odluci.
68. Podnosilac zahteva je 31. januara 2011. god. primio dopis Okružnog suda u Mitrovici u kojem je navedeno da je slučaj vraćen Opštinskom sudu u Vučitrnu na ponovljeno suđenje. Prema mišljenju Okružnog suda: „*Opštinski sud u Vučitrnu je bio obavezan da parničare pozove na raspravu u ponovljenom suđenju, kako bi im bilo omogućeno da izlože svoje tvrdnje i onda donese odgovarajuću odluku kao rezultat činjenica proverenih na pravilan i potpun način u redovnom sudskom postupku*“.
69. U smislu ovih činjenica, Sud naglašava da je žalba podnosioca zahteva Okružnom sudu, protiv načina na koji je Opštinski sud upravljao postupkom, zaista bila uspešna.
70. Što se tiče ponovljenog postupka u Opštinskom sudu u Vučitrnu, Ustavni sud primećuje da je 25. avgusta 2011. god. primljen dopis navedenog suda u kojem se navodi da sudski predmet još nije završen usled nedostataka sudija i da je tokom treće etape imenovanja sudija imenovan samo predsednik suda, koji je 27. maja 2011. god. tražio od predsednika Okružnog suda u Mitrovici da delegira sudiju kako bi se omogućilo Opštinskom sudu da donese odluku u ponovljenom suđenju. U nedostatku drugih informacija od Opštinskog suda ili podnosioca zahteva, Ustavni sud pretpostavlja da je slučaj i dalje u toku pred navedenim sudom.
71. Što se tiče ovog postupka u toku u Opštinskom sudu u Vučitrnu, Ustavni sud primećuje da podnosilac zahteva do sada nije pokazao da je izneo ustavne žalbe u tom postupku, koje sada izlaže u Ustavnom sudu, a kamoli da bi njegova tvrdnja bila odbijena od strane tog Opštinskog suda, ili u žalbenom postupku u Okružnom sudu, i na kraju, ukoliko ne bi bila uspešna u poslednjoj instanci, pred Vrhovnim sudom.
72. U ovim okolnostima Sud je ustanovio da podnosilac zahteva nije iscrpeo sva raspoloživa pravna sredstva prema primenljivom zakonu, kao što je propisano u članu 113. stavu 7. Ustava i članu 47. Zakona.

73. Sud zaključuje da je žalba podnosioca zahteva prevremena i da je stoga ovaj deo zahteva neprihvatljiv.

Pitanje česme

74. Što se tiče ovog naročitog navoda Sud primećuje da je podnosilac zahteva 7. jula 2008. god. uložio žalbu Okružnom sudu u Mitrovici protiv odluke C. br. 260/2008 koju je doneo Opštinski sud u Vučitrnu.
75. U međuvremenu, 3. maja 2011. god., Okružni sud u Mitrovici je odlukom AC. br. 21/11 odbio žalbu kao neosnovanu. Podnosilac zahteva je 22. juna 2011. god. obavestio ovaj Sud da se neće žaliti na tu odluku.
76. Dakle, Ustavni sud primećuje da podnosilac zahteva ne namerava da pred Vrhovnim sudom, kao sudom konačne instance, izloži navodna kršenja njegovih ustavnih prava u odnosu na pitanje česme, koje je izneo u svom zahtevu.
77. U ovim okolnostima Sud mora da zaključi da u odnosu na ovaj deo zahteva podnosilac zahteva takođe nije iscrpeo sva njemu raspoloživa pravna sredstva prema primenljivom zakonu.
78. Dakle, zahtev je neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud shodno članu 113. stavu 7. Ustava, članu 22. st. 7. i 8. i članu 47. Zakona, kao i pravilima 34. i 35. Poslovnika o radu, većinom glasova,

ODLUČUJE

- I. DA ODBIJE zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona; i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Almiro Rodrigues

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani

